

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

פְּרָשַׁת פִּי תְבוּאָה

יציאת השבת:

19:10

ירושלים: 19:09

הפטרה: קומי אורי
כא' אלול תשע"ו
יציאת השבת ר"ת 19:47
הספרדים אומרים סליחות
גיליון 404

כניסת השבת:

18:03

ירושלים: 18:00

להיות בשמחה תמיד

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

בפרשתנו מובא כי יתכן שאדם יקיים את מצוות ה' ואף על פי כן יענש בחומרה. הכיצד? אדם המקיים מצוות אך הוא עושה אותם ללא שמחה, אנוס על פי הדיבור, הרי עונשו מפורש בכתוב: "תחת אשר לא עבדת את ה' א-לקיך בשמחה מרוב כל ועבדת את אויביך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובעירוס ובחוסר כל".

ופירש רבינו בחיי: "יאשימונו הכתוב בעבדו השי"ת ולא היתה העבודה בשמחה, לפי שחייב האדם על השמחה בהתעסקו במצות, והשמחה במעשה המצוה - מצוה בפני עצמו, מלבד השכר שיש לו על המצוה יש לו שכר על השמחה, ועל כן יעניש בכאן למי שעובד עבודת המצוה כשלא עשאה בשמחה, ולכך צריך שיעשה אדם המצות בשמחה ובכוונה שלמה, וכן אמרו במדרש רות: אלו היה יודע ראובן שהקב"ה מכותיב עליו (בראשית לו): זישמע ראובן ויצלחו מידם, בכתפו היה מוליכו לאביו, ואלו היה יודע אהרן שהקב"ה מכותיב עליו (שמות ד): זוראך ושמח בלבבך, בתופים ובמחולות היה יוצא לקראתו, ואלו היה יודע בועז שהקב"ה מכותיב עליו (רות ב): זתאכל ותשבוע ותותר, עגלים פטומים היה מאכילה".

אם אדם היה יודע את גודל מעשהו בכך שקיים את מצוות הבורא, אהבתו אליו והשכר הצפון לו לעתיד לבוא, היה שמח ורוקד בעשיית המצוות. יוצא איפה, שכאשר אדם מקיים מצוה בלא שמחה יש בזה חוסר אמונה בה' יתברך. זהו המקור לדבריו המפורסמים של רבי נחמן (לקוטי מוהר"ן תנינא כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו... והכלל, שצריך להתגבר מאד בכל הנחות להיות אף שמח תמיד. כי טבע האדם למשך עצמו למרה שחרה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על כן צריך להקריח את עצמו בכך גדול להיות בשמחה תמיד". יהי רצון שנוכח לשמחה אמיתית תמיד, אמן.

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים *
הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שוורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

היום שבו הר הרצל וגבעת שאול נפגשו

דברי הספד לעילוי נשמת הרצל שאול ז"ל – מאת הרב עמוס שושן שליט"א
במלאת חודש לפטירתו של הרצל שאול ז"ל אנו מביאים, לבקשת רבים, את
דברי ההספד שנאמרו לזכרו.

השבוע ליוונו למנוחות איש יקר ואהוב, אציל ולוחם, חזק ורגיש: הרצל שאול ז"ל.
במשך שנתיים, מאז העדרו של בנו החייל 'אורון', היה הרצל נתון בצער עצום ובחיפוש
אחר אורון – אותו האור שנגנז, וככל שביקש להגיע אליו, נראה כי כך נתרחק ממנו.
הרצל, האב שהיה עמוד התווך בתוך הבית ונראה כל כך חזק, ספג את כל הצער הזה
לתוכו, ומתוך כך, הלך לצערנו מעמנו.

כאשר ראיתי את הדחפורים מכשירים את הקרקע, ברכס היפה הזה של פוריה בדרך
לבית – העלמין הקטן שלנו, הכנה רבתי לראשי המדינה והצבא וכן להמונים שיבואו,
עלה בדעתי שביום זה מתמזגים להם שני מקומות מרכזיים הרמוזים בשמו של המנוח:
"הרצל – שאול". הר הרצל – ההר בו נקבר חוזה המדינה, איש החזון והציונות, ויחד עמו
אלפי חללי מערכות ישראל, חיילים שהיו חלק מהגשמת החזון הזה.

גבעת שאול – הגבעה בה נקברו אלפי אזרחי ישראל, הנקראת בשמו של שאול המלך
שנפל במערכה מול פלישתים, וגופתו, כמו גופת בניו לא נתנו לקבורה, אלא נשאו
במשך זמן בידי הפלישתים, עד שבפעולה נמרצת הובאו לקבר ישראל.

היום הזה מצטרפים: "הר הרצל וגבעת שאול" – פה במקום שהוא גבעה על הר, ובלשונו
– רכס פוריה. ההר מבטא את התעוזה והגבעה את הענווה, שכאן היו משולבים.

יש בכך סמליות רבה – פטירתו של הרצל, נובעת ללא ספק משילוב – צבאי ואזרחי.
"דמים בדמים נגעו", הרצל היה איש של ציונות וחזון ועסק בסיעוד לקשישים ובני נוער
בסיכון. הצער הגדול על בנו אורון שלא שב מהמלחמה הביאו למחלתו ולפטירתו.
ומשאלת הלב שלו נותרה מנסרת בחלל האוויר. בקשתו, שהפכה לצוואתו שלא לשכוח
את אורון – ויחד אתו את הדר גולדין?

אין מתאים יותר מאשר להזכיר את הקינה המפורסמת (שמואל ב', א, יז):
קִינַת דָּוִד עַל שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בָּנוֹ: "לִלְמַד בְּנֵי יִהוּדָה קִשְׁת הַנָּה כְּתוּבָה עַל
סֵפֶר הַיִּשְׂרָאֵל: הַצִּבִּי יִשְׂרָאֵל עַל בְּמוֹתֶיךָ חָלָל אִיךָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים: אֵל תִּגְדֹּדוּ
בְּגַת אֵל תִּבְשְׂרוּ בַּחוּצַת אֲשָׁקְלוֹן פֶּן תִּשְׁמַחְנָה בָנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעֲלֹזְנָה
בָנוֹת הָעֶרְלִים: הָרִי בַגְּלִבֵּעַ אֵל טַל וְאֵל מָטָר עֲלֵיכֶם וַיִּשְׂדֵּי תְרוֹמַת כִּי שָׁם
נִגְעַל מִגֶּן גִּבּוֹרִים מִגֶּן שָׁאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמָן:

מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: צר לי עליך אחי יהונתן נעמתי לי מאד נפלא אתה אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה".

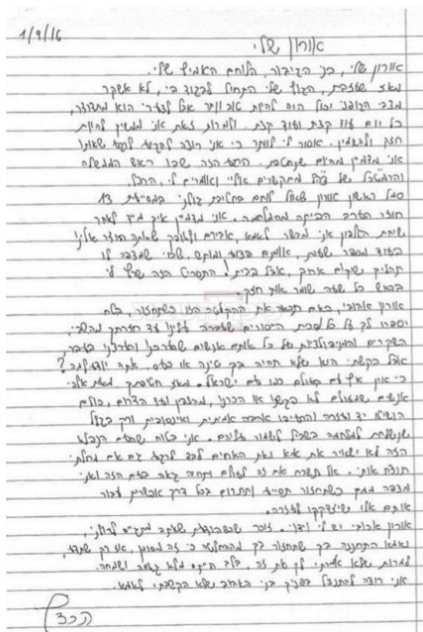
הרצל התעלה לעולם האמת, ובקשתנו שיאחו בכיסא הכבוד ולא ירפה, ויבקש שאורון והדר ישובו 'מארץ אויב', ויבקש על חיילנו ובכללם אחינו שבגולה: יושבו בנים לגבולם. וכן יעמוד בתפילה על זהבה שהקב"ה ישלח לה רפואה שלימה, ועל אבירם ואופק הבנים האהובים והיגעים מצער, שיהיו להם את הכוחות ותעצומות הנפש להמשיך הלאה בטוב ובנעימים, ועל עם ישראל שכל כך אוהב ומחבק, מצפה ומאמין - שנזכה כולנו לגאולה השלימה בקרוב - אמן.

אין אף עם בעולם כמו עם ישראל

הרצל שאול ז"ל כתב לפני מותו מכתב מרגש לבנו אורון. משפחתו של הרצל שאול ז"ל פרסמה את המכתב הכואב. שיש בו דברי סגוריא על עם ישראל, החשובים במיוחד בחודש אלול, קודם יום הדין.

במכתב לבנו כתב הרצל ז"ל: "אורון שלי, הלוחם האמיץ שלי. מאז שעזבת, הגוף שלי התחיל לבגוד בי, לא אשקר. מצבי הגופני יכול היה להיות טוב יותר אבל לצערי הוא מתדרדר, כל יום, עוד קצת ועוד קצת".

"אורון אהובי, באם תראה את ההקלטה הזו כשתחזור, בטח יספרו לך על כל מסכת הייסורים שעברה עלינו עד חזרתך מהשבי... אבל בקשתי היא שלא תהיה כך טינה או כעס. אתה יודע למה? כי אין אף עם בעולם כמו עם ישראל". בתפילה לבשורות טובות.

מהלכות אמירת סליחות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה